

ikke var rigtigt, men at det vilde være heldigere, om man samtidig med Valg til Menighedsraadene valgte Suppleanter, som kunne indtræde i afgaaede Medlemmers Sted.

Til § 8 er der først stillet et Ændringsforslag under Nr. 32, hvorved det bestemmes, at „Menighedsraadenes Beslutninger fattes i Møder. Øvrige Bestemmelser om Forretningsgangen fastsættes af Raadet selv“. Man har nemlig ment, at det var heldigt, at det blev sat ind i Loven, at Menighedsraadenes Beslutninger skulle fattes i Møder, for at man ikke skal risikere, at maaske nogle Medlemmer, naar de træffe hinanden et eller andet Sted, kunne vedtage Beslutninger. Det vilde vel ikke finde Sted i ret mange Tilfælde, men man kunde tænke sig den Mulighed, og det vil man afværge ved dette Forslag.

Det næste Ændringsforslag findes under Nr. 33, der foreslaar, at Ordene i tredje Stykke „eller efter at . . . Medlem“ skulle udgaa. Der staar nemlig i Forslaget saaledes: „I det første Møde, der afholdes, efter at Valg til Menighedsraadet har fundet Sted, eller efter at Raadet i Henhold til § 6, 4de Stykke, har suppleret sig ved Valg af et nyt Medlem“. Man vil forstaa, at dette ikke kan blive staaende, det er nødvendigt, at det gaar ud som Følge af Ændringsforslaget under Nr. 30. — Jeg kommer saa til Ændringsforslaget Nr. 36. Dette Ændringsforslag har ikke nogen væsentlig Betydning, det gaar ud paa at sætte „Biskoppen“ i Stedet for „Provsten“. Efter Forslaget skulde det nemlig være Provsten, der skulde lede Valget eller have en hel Del Indflydelse, men navnlig lede Valget af Præster eller Indstillingen af Præster til Præsteembederne. Det har man ment ikke var saa heldigt. Der er ganske vist Undtagelsestilfælde, hvor Biskoppen kunde overtage Ledelsen, men man har ment, at det var heldigt, at det blev Biskoppen, der fik Forpligtelse til at tage Ledelsen, og at han saa kunde overlade det til Provsten i sit Sted. Det vil sikkert ogsaa i de fleste Tilfælde være det, der vil ske, at Biskoppen alligevel vil overlade det til Provsten.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 37 til § 13, hvor det foreslaas, at Punkt 12 udgaar. I dette Punkt staar der som noget, Menighedsraadet kan faa med at bestille: „i saadanne Tilfælde, hvor det fremtidig ved kongelig Resolution eller ved særlig Lov maatte blive overladt Menighedsraadet at tage Beslutning i Menighedens Anliggender“.

Udvalget har ment, at det var overflødigt og har paa den anden Side ikke syntes, det var rigtigt, at der kom til at staa, at der ved kongelig Resolution kunde tillægges Menighedsraadet flere Opgaver end de nævnte.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 40 til § 17. Det er denne § 17, der nærmest vedrører Kirkens indre Forhold. Det hedder i denne Paragraf: „Menighedsraadet bør understøtte Præstens Gerning i Almindelighed i alt, hvad der kan tjene til at vække, styrke og lede et sundt kristeligt Liv i Menigheden samt bistaa ham i Virksomheden for saadanne kristelig humane Formaal, som Menigheden bør have Interesse for“. Det hedder nu ganske vist ikke: Menighedsraadet skal understøtte Præstens Gerning i alt det, her er nævnt, det hedder: Menighedsraadet bør, men i Lovsproget gør man dog først ikke synderlig Forskel paa bør og skal; hvad man bør, forstaaer man ogsaa gerne saaledes, at det skal man ogsaa. Udvalget har forstaaet denne Paragraf som nærmest indeholdende en Opfordring til Samarbejde mellem Præst og Menighedsraadet, ogsaa hvad der angaar Kirkens indre Forhold, og dette har man gerne villet give et bestemt Udtryk ved sit Ændringsforslag under Nr. 40, hvor Flertallet altsaa foreslaar, at det kommer til at hedde: „Præsten kan henvende sig til Menighedsraadet om Samarbejde i alt, hvad der kan tjene til at vække, styrke osv. Det er altsaa Meningen, at man vil have det klart udtrykt, at det er en Opfordring, man stiller til Præst og Menighedsraad, at der, hvor Forholdene egne sig dertil, kommer et Samarbejde i Gang ogsaa til at vække, styrke og fremme Kirkens indre Liv, men man har villet have begge Parter stillede aldeles frit over for hinanden, idet man gaar ud fra, at Tvang ikke godt kan lade sig anvende over for den Slags Ting, i alt Fald ikke, saa at det kommer til at virke *det* til Velsignelse, som det skulde. Desuden foreslaar man ligeledes Nr. 40, at i 3die Linie Ordene „bistaa ham“ udgaa.

Nr. 42 er en mindre væsentlig Ændring om, at Ordene: „fri, kirkelig Fattighjælp“ ændres til: „Menighedsraadet“. Det er nærmest en Ændring af redaktionel Natur.

Ændringsforslag under Nr. 45 foreslaar at indsætte en ny Paragraf, der gaar ud paa, at „Menighedsraadet kan sammenkalde de stemmeberettigede (jfr.